

## Arrest

nr. 314 483 van 9 oktober 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN  
Rotterdamstraat 53  
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BOUJDAINI *loco* advocaat K. VERSTREPEN.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 november 2011.

1.2. Op 9 oktober 2023 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Zijn advocaat en voogd waren daarbij aanwezig.

1.3. Op 14 juni 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun te zijn. Je bent afkomstig uit het dorp Raga, gelegen in Bariqaw, in het district Bati Kot van de provincie Nangarhar. Je woonde daar tot je vertrek uit Afghanistan. Je bent twee jaar naar school gegaan, waarmee je stopte toen de taliban de macht overnam.*

*Je vader werkte vijf à zes jaar bij de lokale politie. Hij bemande een controlepost. Toen de machtsovername plaatsvond in augustus 2021, stopte je vader met zijn job. Aangezien de taliban hadden gezegd dat ze voormalig overheidspersoneel genade zouden geven, dacht je vader niet dat ze hem zouden lastigvallen. Je vader begon te werken in een kippenkwekerij. Vijftien dagen na de machtsovername kwam de taliban hem echter ophalen in de kwekerij. 's Avonds werd het vermoorde lichaam van je vader teruggevonden in Charde en naar jullie huis gebracht. Jij verbleef hierna enkele dagen in het huis van je maternale oom M.. Nadien besloten jouw moeder en je ooms om je weg te sturen.*

*Je reisde eerst via Pakistan naar Iran, waar je twee maanden bleef. Daarna reisde je door naar Turkije, waar je zes maanden bleef. Daarna reisde je naar Servië, waar je zeven maanden bleef. Vervolgens reisde je via Hongarije, Oostenrijk en Zwitserland naar België. Tijdens je reisweg maakte je enkele moeilijk momenten mee, waarbij je geslagen werd door de politie en je je been hebt gebroken toen je een hek probeerde over te steken. Je kwam in België aan op 24 oktober 2022 en je diende op 3 november 2022 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat je 16 jaar was bij aankomst in België en dat je geboren was op [...] augustus 2006.*

*Ongeveer in mei 2023 zijn de taliban naar jullie huis gegaan en hebben ze gevraagd waar je was. Toen je moeder zei dat je was weggelopen, is de taliban vertrokken. Sindsdien zijn ze niet meer terug naar je komen vragen.*

*Je vreest dat de taliban jou zouden dwingen om lessen van hen te volgen en voor hen te werken. Je vreest ook dat de taliban jou zouden vermoorden.*

*Ter ondersteuning van je verzoek leg je volgende documenten neer: een kopie van jouw taskara; een kopie van de werkkaart van je vader; foto's van je vader en zijn vrienden; een foto van je overleden vader; foto's van de verwoningen die je opliep tijdens je reisweg; foto's met je vrienden in België.*

## **B. Motivering**

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.*

*Tijdens jouw eerste persoonlijk onderhoud haal je aan dat je een lange en moeilijke reisweg hebt afgelegd naar België en dat je verwondingen hebt opgelopen onderweg (zie CGVS, p. 9-10). Je legt hier geen medische of psychologische attesten van neer. Ook haal je nergens aan dat je door deze reisweg zodanig psychologisch kwetsbaar bent dat je niet in staat zou zijn om de procedure tot internationale bescherming te begrijpen en hieraan deel te nemen. Uit het persoonlijk onderhoud blijkt ook dat je in staat was om een uitgebreid relaas te geven en de vragen te begrijpen en te beantwoorden.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van je verklaringen dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om je vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2 van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.*

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023 [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) en de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de voormalige overheid behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Je haalt aan dat je vader vroeger bij lokale politie werkte (zie CGVS, p. 5) en dat hij gedood werd door de taliban (zie CGVS, p. 6). Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die werkten voor de voormalige overheid in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van de lokale politie, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Je haalt bovendien geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aan ten aanzien van jezelf of jouw familie.

Er dient te worden vastgesteld dat je over de problemen die jouw familie zou hebben gehad in Afghanistan zeer tegenstrijdige verklaringen aflegt. Zo verklaarde je tijdens jouw eerste interview dat de taliban wapens verborgen op jullie boerderij en jullie met de dood bedreigden als jullie hen zouden aangeven. Je stelt dat je vader op een dag toch aangifte heeft gedaan, waarna de overheid de wapens kwam zoeken en de taliban jouw vader doodde (zie fiche “mineur étranger non accompagné” d.d. 03/11/2022, p. 5). Noch bij de DVZ, noch op het CGVS rep je met een woord over het verbergen van wapens en stel je daarentegen dat je de taliban vreest omwille van de job van je vader bij de lokale politie (zie vragenlijst CGVS bij DVZ d.d. 20/07/2023 + zie volledige notities persoonlijk onderhoud CGVS). Wanneer je bovendien gevraagd wordt of je vader ooit bedreigingen ontving, stel je dat je dat niet weet (zie CGVS, p. 13). Doordat je je verklaringen over de problemen van jouw familie volledig aangepast hebt, wordt de geloofwaardigheid van jouw beweringen op losse schroeven gezet.

Het CGVS merkt ook op dat je niet consistent bent over het overlijden van je vader. Op het CGVS verklaar je dat de taliban je vader heeft gedood vijftien dagen na de machtsovername, hoewel ze genade hadden gegeven aan voormalige overheidspersonen (zie CGVS, p. 6). Tijdens jouw eerste interview verklaarde je nog dat je vader zo'n twee maanden vóór de machtsovername werd gedood (zie fiche “mineur étranger non accompagné” d.d. 03/11/2022, p. 3). Deze tegenstrijdige verklaringen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS over (de omstandigheden van) zijn overlijden.

Een derde tegenstrijdigheid die wordt vastgesteld tussen jouw verklaringen tijdens jouw verschillende interviews betreft het moment van jouw vertrek uit Afghanistan. Tijdens jouw eerste interview verklaarde je dat je één maand na de dood van je vader bent vertrokken, die twee maanden voor de machtsovername zou overleden zijn (zie fiche “mineur étranger non accompagné” d.d. 03/11/2022, p. 3), en je bijgevolg dus zelf één maand vóór de machtsovername zou zijn vertrokken. Bij de DVZ verklaarde je dat je één maand na de machtsovername uit Afghanistan bent vertrokken (zie verklaring DVZ d.d. 20/07/2023, punt 10 + 34). Op het CGVS stel je dat je vader vijftien dagen na de machtsovername door de taliban werd vermoord en dat je er toen zelf nog één, drie, vier of vijf dagen bent gebleven (zie CGVS, p. 13). Deze tegenstrijdigheden doen in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over het moment, en dus ook over de aanleiding, van jouw vertrek.

Naast deze tegenstrijdigheden, stelt het CGVS ook vast dat je er niet in slaagt aannemelijk te maken dat jij geïsoleerd werd door de taliban. Je stelt dat je nooit persoonlijke problemen hebt gehad (zie CGVS, p. 11). Toch stel je dat er een gevaar was voor je leven (ibid.). Wanneer je twee maal wordt gevraagd waarom je denkt dat jouw leven in gevaar was, kan je dit echter niet concretiseren. Je antwoordt eerst dat ze [de taliban] veel politieagenten en andere mensen van de (voormalige) overheid vermoord hebben en dat ze aan je vader hadden gevraagd waarom hij voor de Amerikanen werkte en hadden gezegd dat hij een ongelovige was (ibid.). Daarna stel je dat jouw ooms je hadden gezegd dat de taliban jou ook niet in leven zouden laten, aangezien ze je vader al vermoord hadden (ibid.). Hiermee klaar je niet uit waarom specifiek jij geïsoleerd zou worden. Wanneer je gevraagd wordt waarom de taliban jou lastig zouden vallen, terwijl ze wel de broers van je vader met rust laten, leg je uit dat zij voor geen enkele dienst hebben gewerkt (zie CGVS, p. 12). Wanneer je daarna wordt gesteld dat jij dat ook niet hebt gedaan, stel je dat je niet kon werken omdat je nog klein was

en dat ze problemen hadden met jou omdat je vader voor de politie heeft gewerkt (ibid.). Nadien voeg je hier nog hypothetisch aan toe dat het kan zijn dat ze je ooit met je vader hebben gezien en je daarna als doelwit hebben gemaakt (zie CGVS, p. 13). Telkens wanneer je gevraagd wordt om te verklaren waarom specifiek jij gevisieerd zou worden, verwijst je enkel naar de job van je vader, waar op zich al grote twijfels rond bestaan (zie supra). Op geen enkel moment slaag je erin te verklaren waarom jij als enige van jouw familie de taliban te vrezen had.

Je haalt één gebeurtenis aan waarbij de taliban naar jouw huis zouden zijn gekomen om naar je te vragen (zie CGVS, p. 11). Dit bezoek zou hebben plaatsgevonden zo'n vijf maanden voor jouw persoonlijk onderhoud, dus rond mei 2023. Wanneer je gevraagd wordt wat er dan precies gebeurde, stel je dat ze aan jouw moeder vroegen dat je voor hen zou komen werken, dat je moeder zei dat je weggelopen was, en dat ze dan vertrokken zijn zonder nog iets te hebben gezegd (zie CGVS, p. 11-12). Je stelt dat er buiten dit ene bezoek niets meer is gebeurd na jouw vertrek (ibid.). Dat de taliban bijna twee jaar na jouw vertrek uit het land nog naar jou zouden zijn komen vragen, is echter weinig aannemelijk. De aard van het bezoek zoals je dit beschrijft is bovendien zeer gemoedelijk. Hieruit blijkt niet dat jij bij terugkeer zou worden vervolgd.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat jouw familie, waaronder jouw moeder, broers en zussen, maternale oom en paternale ooms, in jullie dorp zijn blijven wonen (zie CGVS, p. 6-7). Je stelt dat ze geen problemen hadden omdat geen enkele van hen voor de overheid heeft gewerkt (zie CGVS, p. 12). Ook stel je dat de taliban niets had tegen hen omdat ze nooit iets slechts hebben gezien van hen en ze enkel mensen zochten die voor de overheid hadden gewerkt (ibid.). Wanneer je wordt gevraagd of jouw familie ooit bedreigd werd, verwijst je enkel naar het ene incident waarbij de taliban bij jouw moeder naar jou zouden zijn komen vragen (zie CGVS, p. 12-13), en waar weinig geloof aan kan worden gehecht (zie supra). Jouw familie bevindt zich dus heden nog in jullie dorp in Afghanistan en er is geen sprake van vervolging ten aanzien van hen. Vermits uit jouw verklaringen niet blijkt dat jij persoonlijke problemen had met de taliban, zijn er geen indicaties om aan te nemen dat jij in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd.

Verder moet worden vastgesteld dat je geen elementen hebt aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban een impact heeft op jouw nood aan internationale bescherming. Je haalt geen zwaarwichtige problemen aan die jouw familie gekend zou hebben na of als gevolg van de machtsovername. Wanneer je hiernaar wordt gevraagd, stel je dat je moeder zich zorgen maakt over de rechten van de vrouw en dat jouw familie triest is door het overlijden van je vader (zie CGVS, p. 17). Je stelt ook dat de scholen dicht waren gegaan tijdens de machtsovername (zie CGVS, p. 5), dat jouw broers en zussen momenteel ook niet naar school gaan, en dat je broers mee moeten gaan met je zussen als ze inkopen gaan doen (zie CGVS, p. 7). Uit jouw verklaringen blijkt dan ook niet dat jij bij terugkeer terecht zou komen in een specifieke problematische situatie ten gevolge van de machtsovername.

De overige door jou neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. De kopie van jouw taskara kan hoogstens jouw nationaliteit, identiteit en herkomst aantonen, elementen die niet ter discussie staan in onderhavige beslissing. Wat betreft de kopie van de werkkaart van je vader, moet worden vastgesteld dat deze kaart jouw verklaringen over de job van je vader ondersteunt, maar geen informatie bevat over de problemen die jouw familie zou hebben gekend. Wat betreft de foto's van je vader en zijn vrienden en de foto van je overleden vader, dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen bewijswaarde wordt toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Bovendien kan je niet aantonen dat de man op de foto werkelijk je vader is, noch in welke omstandigheden hij om het leven zou zijn gekomen. Hetzelfde geldt voor de video die je tijdens jouw persoonlijk onderhoud toont en waar geen extra informatie op te zien is dan op de neergelegde foto. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat zowat alle documenten in Afghanistan gemakkelijk op illegale wijze te verkrijgen zijn. Dit behelst eveneens documenten uit (vroegere) officiële bronnen die via corruptie worden verkregen. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_corruptie\\_en\\_documentenfraude\\_20210114\\_0.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf))).

Wat betreft de foto's van jouw verwondingen die je opliep tijdens jouw reisweg, dient te worden opgemerkt dat je met deze foto's geen daden van vervolging in jouw land van herkomst aantoonst. Wanneer je wordt gevraagd of de zaken die je onderweg hebt meegemaakt het voor jou moeilijker zouden maken om in Afghanistan te leven, stel je enkel dat je die moeilijke wegen hebt genomen door hen [de taliban] (zie CGVS, p. 14). Op geen enkel moment breng je jouw moeilijke reisweg in verband met problemen die je hierdoor zou kunnen krijgen bij terugkeer.

Op het einde van jouw persoonlijk onderhoud merkt jouw advocaat op dat je rond de 1000 volgers hebt op TikTok en dat je daarop video's plaatst waaruit jouw sympathie voor de voormalige Afghaanse overheid blijkt, en dat deze informatie gemakkelijk te achterhalen is door de taliban (zie CGVS, p. 18). Zelf haal je dit thema niet aan. Ook laat je het na om foto's van jouw overheidsgezinde posts te tonen. Als je werkelijk van mening bent dat je in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van de filmpjes die je post op jouw TikTokprofiel, kan worden aangenomen dat je dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken en/of dat je de relevantie informatie van jouw profiel aan het CGVS zou bezorgen. Op het TikTokprofiel dat het CGVS zelf kon terugvinden, zijn vooral filmpjes te zien waarop je toont waar je dagelijks mee bezig bent in België, zoals naar school of naar de moskee gaan (zie screenshots toegevoegd aan jouw dossier). Daarnaast is er ook een foto van soldaten terug te vinden op jouw profiel en zet je bij verschillende filmpjes de Afghaanse vlag. Je maakt echter niet aannemelijk dat uit jouw TikTok-account of andere accounts op sociale media afgeleid kan worden dat jij je zodanig kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor je dreigt geïdoleerd te worden. Wanneer je wordt gevraagd of er iemand op de hoogte is van jouw TikTok video's, stel je dat je moeder en de burens het weten, en dat zij je waarschuwen omdat de taliban dat niet graag hebben (zie CGVS, p. 18). Je verschaft echter geen enkele concrete indicaties dat de taliban jouw profiel zou hebben gezien of te zien zou krijgen. Bovendien toon je niet aan dat het voor jou onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van jouw sociale media uit te wissen of de volledige accounts te verwijderen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation\\_update.pdf](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf), **EASO Afghanistan Country** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op



[https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanist  
an\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist%20an_update_1_July_31_October_2022.pdf), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023,  
beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/  
sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) en de  
EUAA COI Query **Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van  
2 februari 2024 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024\\_02\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Afghanist  
an\\_Major\\_legislative\\_security\\_related\\_and\\_humanitarian\\_dev](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanist%20an_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev)

blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in

*Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.*

*De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.*

*Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.*

*U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden*

aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn.

Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd



geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf), de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)), de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) en de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 <sup>0</sup> <sup>2</sup> <sup>4</sup> [2024\\_02\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Q13\\_Afghanistan\\_Major\\_legislative\\_security\\_related\\_and\\_humanitarian\\_developments\(europa.eu\)](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments(europa.eu))) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld

dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023\\_12\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_EN.pdf](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf), en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_migratiebewegingen\\_van\\_afghanen\\_sinds\\_de\\_machtsovername\\_door\\_de\\_taliban\\_20231214.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf), kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang.

Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd

worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot vijftien-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde twee jaar naar school bent gegaan, waar u onder andere religieuze lessen kreeg (zie CGVS, p. 5). Ook speelde je met je vrienden en ging je boodschappen doen (ibid.). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Je haalt aan dat je in België naar school gaat, voetbal speelt en gaat zwemmen (zie CGVS, p. 3). Jouw vrienden zijn zowel Afghanen, als Marokkanen en Oekraïners en je hebt zowel vrienden als vriendinnen (ibid.). Ter ondersteuning hiervan leg je ook enkele foto's neer. Wanneer je tijdens jouw persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of er naast de redenen van jouw vertrek nog andere redenen zijn waarom je niet meer kan terugkeren, stel je enkel dat de taliban je daar niet wilde laten leven (zie CGVS, p. 13), waarmee je opnieuw verwijst naar jouw (ongeloofwaardig bevonden) problemen in Afghanistan. Wanneer je gevraagd wordt of er zaken zijn die je in België kan doen en die je in Afghanistan niet zou kunnen doen, haal je aan dat je hier met meisjes kan spreken (zie CGVS, p. 15). Wanneer je wordt gevraagd of je andere ideeën hebt gekregen sinds je in België bent, stel je dat je hier graag gaat dansen en afsprekt met meisjes (zie CGVS, p. 16). Je spreekt ook over stoute foto's en video's waarvan jouw voogd uitlegt dat het foto's zijn waarop je gek doet met meisjes en elkaar vast houdt (ibid.). Hieruit blijkt echter niet je je niet meer zou willen of kunnen schicken naar de in Afghanistan vigerende wetten en gebruiken bij een terugkeer.

Wanneer je gevraagd wordt naar jouw religie, stel je dat je op school niet kan bidden en dat je na de school soms moe bent en spelletje speelt waardoor je ook niet kan bidden (zie CGVS, p. 16). Ook stel je dat je niet hebt meegedaan aan de ramadan (ibid.). Het CGVS merkt wel op dat je op je sociale media post dat je naar de moskee ging en dat je andere mensen oproept om ook te gaan (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), waarmee je je verklaringen relativeert. Je toont alleszins niet aan dat jij je in geval van terugkeer niet meer op de daar heersende religieuze gebruiken zou kunnen toelagen. Je toont hiermee bijgevolg evenmin aan dat je niet langer in staat zou zijn om je aan te passen aan de Afghaanse waarden en normen, noch dat er in jouw hoofde sprake is van gedrag dat is gebaseerd op een politieke overtuiging en/of dat bijzonder belangrijk is om jouw identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van je mag worden verwacht dat je dit opgeeft.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook

daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

## **2. Het verzoekschrift**

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van Artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6 en artikel 57/1, § 4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ('Vreemdelingenwet'), artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van Grondrechten, artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur.

Na een theoretisch betoog over het hoger belang van het kind waarin hij onder meer wijst op rechtspraak van de Raad waarin een lagere bewijslast werd toegepast voor minderjarige verzoekers en de principes die worden uiteengezet in richtlijnen van het UNHCR en het Committee on the Rights of the Child, stelt verzoeker dat de situatie van kinderen in Afghanistan wordt gekenmerkt door schendingen van hun fundamentele rechten als kind en dat dit nefast is voor hun ontwikkeling, meer bepaald in hun identiteitsvormende fase. Verzoeker bespreekt daarbij het rapport van Rawadar, "The Human Rights Situation of Children in Afghanistan: Violations of Civil and Political Rights". August 2021-October 2023, November 2023 (internetlink), waarin specifiek wordt stilgestaan bij de mensenrechtensituatie van kinderen in Afghanistan. Er is volgens dit rapport sprake van een grote toename van geweld, mishandeling op school door leraren en directies aangesteld door de taliban en foltering van kinderen door lokale politie en het MPVPV. Verzoeker verwijst naar de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn en een UNHCR Statement van 21 juni 2023 in de zaak C-646/21 van het Hof van Justitie waarin UNHCR benadrukt dat de asielinstanties concrete informatie moeten verzamelen over de specifieke situatie van het kind om een evenwichtsoefening te maken en dat de impact van de beslissing op de rechten van het kind mee in overweging moet worden genomen. Ook de inhoudelijke beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging vraagt om een kindspecifieke aanpak en kan op basis van artikel 9(2)(f) van de Kwalificatierichtlijn de vorm aannemen van schendingen van economische, sociale en culturele rechten en kindspecifieke rechten (bijvoorbeeld het recht op onderwijs. Verzoeker verwijst in dit verband naar het voormelde UNHCR standpunt (p.11). Er is volgens verzoeker een positieve verplichting voor de commissaris-generaal om het hoger belang van verzoeker als kind in kaart te brengen en af te wegen en door dit niet te doen, wordt artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet en artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten en de samenwerkingsplicht geschonden.



Vervolgens gaat verzoeker in op het risicoprofiel van verzoekers vader bij de ANSF. Hij zet uiteen dat zijn vader bij de lokale politie werkte gedurende zes jaar en benadrukt dat de commissaris-generaal dit op zich niet in twijfel trekt, maar enkel dat van de neergelegde foto's niet kan worden afgeleid wie de persoon op de foto's is en dat die persoon zijn vader is. Hij wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissing wel wordt gesteld dat de kopie van de werkkaart van zijn vader zijn verklaringen over de job van zijn vader ondersteunt. Verzoeker citeert en bespreekt vervolgens uitvoerig landeninformatie met betrekking tot het profiel van voormalige ANSF leden en hun familieleden, waaronder het EASO "Country Focus Report" van januari 2022, de vroegere UNHCR "Guidelines" van 30 augustus 2018, de EUAA "Country Guidance Afghanistan" van april 2022. Hij citeert de EUAA "Country Guidance" van januari 2023 waarin expliciet wordt gesteld dat leden van de voormalige veiligheidsdiensten zoals verzoekers vader in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging hebben en dat ook familieleden van deze personen, zoals verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben. Hij betoogt dat recente cijfers aangeven dat de mensenrechtensituatie nog achteruit is gegaan en verwijst naar recente UNAMA en Rawadari rapporten. UNAMA bericht in juli 2023 over 800 mensenrechtenschendingen door de taliban tegen voormalige overheidsmedewerkers en ANDSF-leden tussen de val van de republiek en juni 2023 en Rawadari registreerde in de eerste zes maanden van 2023 54 moorden en 1 gewonde (45 ANSF leden en 10 burgers), 11 gedwongen verdwijningen, 47 willekeurige detenties van ANSF leden en 5 burgers. Wat familieleden van ANSF-leden betreft spreekt Rawadari van 21 geregistreerde willekeurige detenties in de eerste zes maanden van 2023 en wordt ook melding gemaakt van gedwongen verdwijningen, moord en foltering van familieleden (UNAMA, *Treatment of Detainees in Afghanistan*, September 2023 en Rawadari, *Afghanistan Human Rights Situation*, maart 2024). Hij licht vervolgens het rapport van Rawadari toe en stelt dat hierin wordt gewezen op het feit dat de toegang tot informatie over mensenrechtenschendingen in 2023 moeilijker was dan in 2022 door de toegenomen restricties en intimidatie door de taliban en citeert het rapport uitvoerig over het geval van een dertienjarig kind van een lid van ANSF dat werd gedood, terwijl diens vader al twee jaar eerder werd gedood. Verzoeker citeert ook uit rapporten van de UN Human Rights Council van 22 april 2024 en EU EUAA "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024 waaruit het risico blijkt voor familieleden van voormalige ANSF-leden. Dit leidt er volgens verzoeker toe dat hij bij terugkeer door de taliban een profiel als politieke opposant of verrader van de taliban zal worden toegedicht.

Verzoeker komt uit een gezin met een uitgesproken overheidsgezind, anti-taliban profiel, wat niet enkel blijkt uit het profiel van verzoekers vader, maar ook uit zijn eigen meningen en die van zijn moeder. Zo verwijst verzoeker naar een foto van de bekende generaal Abdul Raziq Achakzai die hij geplaatst heeft op zijn Facebookprofiel, een tijd ook als profielfoto: "...". (CGVS-gehoorverslag, p. 8). Ook andere uitspraken tijdens het gehoor wijzen op anti-talibansympathieën: "...". (NPO, p. 11, 15, 18). Over verzoekers moeder en wat zij van de taliban vindt, stelt verzoeker: "...". (NPO, p. 17).

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de samenwerkingsplicht en bewijsstandaarden. Na een aantal theoretische beschouwingen over de parameters die bij de geloofwaardigheidsbeoordeling worden gehanteerd, betoogt verzoeker, die bij zijn gedane verklaringen blijft, dat de zagezegde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen allemaal gebaseerd zijn op een vergelijking van de vermeende verklaringen van verzoeker zoals opgetekend in de MINTEH-fiche. Hij stelt dat "de MINTEH-fiche enkele verklaringen optekent over de redenen dat een minderjarige gevlucht zou zijn, maar dit gebeurt voordat de NBMV de bijstand geniet van een voogd en voordat de NBMV de mogelijkheid heeft gehad een advocaat te raadplegen (het is de voogd die de advocaat aanstelt). De MINTEH-fiche wordt niet ondertekend, de verklaringen worden niet voorgelezen ter controle achteraf, er wordt niet gekaderd waartoe de aantekeningen dienen en welke rol ze spelen in de asielprocedure. De MINTEH-fiche wordt ook niet meegegeven met de verzoeker. Bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS, wordt er niet gecontroleerd of er fouten of vergissingen zijn gebeurd bij het optekenen van de MINTEH-fiche. Het gaat met andere woorden om een eenzijdige optekening door de Dienst Vreemdelingenzaken van vluchtmotieven, zonder de vereiste bijstand of omkadering. Er is ook geen duidelijke wettelijke basis voor de MINTEH-fiche". Verzoeker meent dat zo de kans bijzonder groot wordt dat er fouten of slordigheden in terechtkomen en de procedurele kwetsbaarheid wordt verhoogd en dat zo wordt voorbijgegaan aan de rol en bescherming die de voogd moet bieden en de procedurele garanties voorzien in de procedurerichtlijn. Verzoeker citeert artikel 9 § 1 van de Voogdijwet en artikel 25 van de Procedurerichtlijn en stelt dat de commissaris-generaal het hoger belang van de minderjarige verzoeker schendt door gebruik te maken van een "MINTEH-fiche die eenzijdig is ingevuld door een ambtenaar, niet ondertekend is voor akkoord, en werd afgenomen zonder de vertegenwoordiging van een voogd die over het hoger belang van de minderjarige moet waken, en die de mogelijkheid moet krijgen de minderjarige in te lichten over de mogelijke gevolgen van het onderhoud en in voorbereiding moet zien". Met betrekking tot de in casu vastgestelde tegenstrijdigheden betoogt verzoeker als volgt: "Verzoeker zou tijdens het interview in kader van het MINTEH-fiche gesproken hebben over verborgen wapens en bedreigingen die hij niet heeft vermeld tijdens het DVZ-gehoor of CGVS-gehoor. Verzoeker ontkent dat hij zulke verklaringen heeft afgelegd tijdens het MINTEH-interview en zegt het nooit over verborgen wapens of dergelijke bedreigingen heeft gehad. - Verzoeker zou niet consistent zijn geweest over het overlijden van zijn vader omdat hij een andere tijdsindicatie aangaf waarin zijn vader zou zijn vermoord in vergelijking met wat werd opgetekend in het MINTEH-fiche. Opnieuw benadrukt verzoeker dat de verklaring zoals opgesteld in het MINTEH-fiche niet klopt, en bevestigt hij de verklaring gedaan tijdens het CGVS-gehoor. - Verzoeker zou tegenstrijdig zijn

geweest over zijn moment van vertrek waarbij verwerende partij stelt dat verzoeker in de drie interviews (MINTEH, DVZ, CGVS) niet consistent zou zijn geweest. De enige "inconsistentie" is echter opnieuw die tussen het MINTEH-interview enerzijds, en het DVZ-gehoor en het CGVS-gehoor anderzijds. Op de DVZ verklaarde verzoeker dat hij plus minus een maand na de machtsvername uit Afghanistan is vertrokken en tijdens het CGVS-gehoor heeft hij verklaard dat hij vertrok na ongeveer 5 dagen nadat zijn vader werd vermoord, wat dan weer 15 dagen na de machtsvername was; verzoeker zou dus ongeveer 20 dagen na de machtsvername zijn vertrokken volgens zijn verklaringen op het CGVS, en ongeveer 30 dagen volgens zijn verklaring op de DVZ. Dit kan moeilijk als een tegenstrijdigheid volgehouden worden. De enige tegenstrijdigheid is dus die volgens het MINTEH-fiche waar verzoeker zou hebben gezegd dat hij twee maanden na de machtsvername zou zijn vertrokken. Opnieuw ontkent verzoeker de verklaring zoals neergeschreven in het MINTEH-fiche". Verzoeker hekelt dat de commissaris-generaal wel nagaat of de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd bij de DVZ wel kloppen en de mogelijkheid biedt verduidelijkingen aan te brengen maar de verklaringen in de MINTEH-fiche die verzoeker niet heeft meegekregen, niet werden voorgelezen en niet heeft ondertekend, ongemoed laat.

Met betrekking tot de andere motieven inzake de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, betoogt verzoeker als volgt: "De argumentatie is gebaseerd op subjectieve invullingen en ontbreekt enige objectieve grondslag. Zo stelt verwerende partij allereerst dat verzoeker er "niet [in] slaagt aannemelijk te maken dat jij gevisieerd werd door de taliban" omdat hij nooit persoonlijke problemen zou hebben gehad. Zoals reeds eerder uiteengezet, loopt verzoeker een risico bij terugkeer onder meer omdat hij de oudste zoon is van een voormalige lid van de lokale politie. Zijn persoonlijke problemen zijn dan ook onlosmakelijk verbonden met de functie van zijn vader, zie eerder aangehaald voorbeeld op p. 18 van dit verzoekschrift van een 13-jarig kind van een lid van de ANSF dat vermoord werd twee jaar na de moord op de vader. Verwerende partij meent dat verzoeker slechts hypothetisch kon stellen dat de taliban hem mogelijks hebben gezien wanneer hij op pad was met zijn vader. Verwerende partij plaatst hier te hoge verwachtingen op verzoeker als minderjarige vreemdeling en houdt geen rekening met zijn minderjarigheid om op basis daarvan zijn verklaringen te beoordelen, zie eerdere analyse over het hoger belang van het kind. Verzoeker kan vanzelfsprekend niet in de hoofd van de talibanleden kruipen en precies aangeven wat maakt dat zij hem bijkomend zouden viseren, maar geeft expliciet aan dat hij op zich al gevisieerd zal worden omdat hij de zoon is van een lid van de lokale politie. Verwerende partij houdt hierbij bijkomend geen rekening met dat verzoeker de oudste zoon is van zijn gezin, wat een extra mogelijke verklaring biedt voor waarom de taliban het op hem gemunt zal hebben bij terugkeer. Verwerende partij stelt nog "Dat de taliban twee jaar na jouw vertrek uit het land nog naar jou zouden zijn komen vragen, is echter weinig aannemelijk." Het volstaat hierbij naar eerder aangehaald voorbeeld te verwijzen ter illustratie dat het absoluut niet "weinig aannemelijk" is dat verzoeker ook na twee jaar nog gevisieerd zou worden door de taliban. Het voorbeeld is terug te vinden in objectieve landeninformatie. Verwerende partij baseert zich niet op enige objectieve bronnen om haar standpunt hier bij te treden. Ten slotte kan nog aangehaald worden dat verwerende partij afleidt uit het gegeven dat verzoekers moeder, broers en zussen in het dorp zijn blijven wonen, "er geen sprake [is] van vervolging ten aanzien van hen"; en dat er daarom geen indicaties zouden zijn "om aan te nemen dat jij in geval van terugkeer wél zou worden vervolgd." Verwerende partij houdt hierbij geen rekening met verzoekers specifieke profiel als oudste zoon van een voormalige lid van de lokale politie, wat op zichzelf het risico voor hem in het bijzonder verhoogt, geen rekening met bijkomende factoren verbonden aan zijn langdurig verblijf in het westen die hem enkel zullen doen opvallen bij terugkeer (zie later), alsook de specifieke profielen van zijn overige gezinsleden, zijnde ofwel vrouwen, ofwel erg jonge kinderen, die om die reden door de taliban met rust worden gelaten, althans voorlopig. Het zegt in ieder geval niets over verzoekers risico. Bovendien gaat verwerende partij ervan uit dat het gezin zomaar de nodige middelen heeft om te kunnen verhuizen en alles wat ze hebben achter te laten. Daarnaast is het simpelweg niet zo dat omdat verwerende partij anders gehandeld zou hebben in een bepaalde situatie, en bijvoorbeeld wel verhuisd zou zijn, dat dit betekent dat de gang van zaken zoals verzoeker ze weergeeft niet aannemelijk zou zijn of niet ook valide zou zijn. Verwerende partij baseert zich dus op subjectieve invullingen zonder haar argumenten te baseren op een objectieve grondslag die deze argumentatie op adequate wijze zou kunnen ondersteunen en/of die zou tegenspreken wat verzoeker verklaard heeft".

In een derde tot zevende onderdeel bespreekt verzoeker de verplichtingen van de asielinstanties qua onderzoek inzake landeninformatie en het tekort aan informatie. Hij gaat daarbij in op het algemeen gebrek aan informatie over de mensenrechtensituatie die voortvloeit uit censuur door de taliban, het gebrek aan actuele informatie over de risico's voor terugkeerders uit het Westen wiens asielaanvraag werd afgewezen en bekritiseert de inschatting van en de bronnen waarop de commissaris-generaal zich beroept om het risico voor terugkeerders uit het Westen te beoordelen alsook de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV).

In een achtste onderdeel gaat verzoeker in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker. Hij houdt vooreerst een uitvoerig theoretisch betoog over de effectieve terugkeer als uitgangspunt van een toekomstgerichte beoordeling. Hij bespreekt dit aan de hand van rechtspraak van de Raad inzake Burundese verzoeken om internationale bescherming, waarin de Belgische

asielinstantie een specifiek onderzoek heeft gevoerd naar hoe personen die terugkeren naar Burundi behandeld worden door hun overheid alsook naar 17 andere landen waarvoor CEDOCA een rapport opstelde waarbij de risico's bij terugkeer worden onderzocht en wijst erop dat ook het EUAA de noodzaak ziet om de concrete risico's bij terugkeer te onderzoeken, zoals blijkt uit de rapporten over Syrië. Vervolgens betoogt verzoeker dat de beoordeling van de objectieve risico's bij terugkeer moet gebeuren naar het voorbeeld van de "Country Guidance Determinations" van het UK Upper Tribunal en bespreekt dergelijke beoordeling in het geval van Iran.

De vraag of terugkeer actueel mogelijk is, is niet direct relevant meent verzoeker, er moet uitgegaan worden van de hypothese van terugkeer en die moet zo concreet mogelijk gemaakt worden. Vervolgens houdt verzoeker een theoretisch betoog over de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep en het belang daarvan in het geval van verzoeker voor wie het risico voortvloeit uit het feit dat hij Afghanistan ontvlucht is naar een Europees land, daar om bescherming heeft verzocht tegen de taliban en nooit onder het talibanbestuur heeft geleefd. Hij bespreekt daarna de gelijkenissen en verschillen met de "*Sufi en Elmi casus*" en het concept verwestering en citeert het arrest C-152/22 van het Hof van Justitie inzake de interpretatie van het begrip politieke overtuiging.

Verzoeker bespreekt vervolgens het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst. Het risico dat zich manifesteert bij initiële toegang vloeit volgens verzoeker voort uit de identificatie als afgewezen asielzoeker uit Europa door de taliban. Hij wijst er vervolgens op dat de negatieve aandacht van de taliban het makkelijkst zal getrokken worden bij effectieve controles op de luchthaven zelf, aan gewone controleposten buiten de luchthaven of bij terugkeer in het dorp door de lokale taliban.

Vervolgens bespreekt het risico dat zich manifesteert bij en na vestiging in het gebied van herkomst en dat voortvloeit uit de verhouding met de bredere omgeving, uit geruchten en uit verklaring door burens bij de taliban en waarbij er dus een risico bestaat ten opzichte van de taliban en de bredere omgeving.

Toegepast op zijn individuele omstandigheden bespreekt verzoeker de risicobepalende omstandigheden waarmee volgens de EUAA "Country Guidance" van januari 2023 rekening moet worden gehouden bij terugkeer en die voor verzoeker relevant zijn. Hij zet het volgende uiteen:

*"(I) Volgens EUAA is er een groter risico in plattlandsgebieden waar Pashtunen wonen: verzoeker is als Pashtun afkomstig uit het district Bati Kot in de provincie Nangarhar, hetgeen ruraal gebied is waar enkel Pashtunen wonen. 100 procent van de inwoners van verzoekers provincie zijn Pashtunen. (II) Voor de provincie Nangarhar, oordeelde Uw Raad reeds eerder dat dit een element eigen aan de persoon is waarbij rekening moet worden gehouden bij de beoordeling van de vrees voor vervolging omwille van verwestering. Uw Raad verwees daarbij naar het feit dat er in de provincie Nangarhar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn, zoals de Taliban, ISKP, Tehrik-e taliban Pakistan, en het Haqqani-netwerk (hoewel dit laatste netwerk in heel Afghanistan aanwezig is, en sleutelposities binnen de Taliban in handen heeft – zie supra) (RvV arrest nr. 278 653 van 12 oktober 2022). Het EUAA rapport omtrent de veiligheidssituatie van augustus 2022 bevestigt dat ISKP strijders zich op het platteland van Kunar, Nangarhar en mogelijk Nuristan bevinden "... (EUAA, Afghanistan – Security Situation. Country of Origin Information Report, augustus 2022, p. 90). Verder blijkt ook Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) aanwezig in verzoekers regio: "... (idem, p. 145). Er blijkt een Salafistische gemeenschap in verzoekers regio van herkomst aanwezig te zijn. Deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, houden er een meer radicale interpretatie van de Islam op na. Binnen de Salafistische stroming van de Islam zijn er sterke anti-Westerse tendensen (Human Rights Watch, Afghanistan: Taliban execute, 'disappear' alleged militants, 7 juli 2022) Er is sprake van een 'diepgewortelde salafistische ideologie in verzoekers regio, zoals blijkt uit het EUAA rapport van augustus 2022 "... (EU AA, august 2022, p. 165). (III) Verzoekers district Bati Kot wordt expliciet genoemd door het Afghan Analyst Network (een bron die ook EUAA gebruikt). Het bevestigt dat er inderdaad een significante aanwezigheid van salafisten is in verzoekers provincie: "Nangarhar has a long history of Salafis being active in its religious-educational fields." En "In areas with a significant Salafi presence, such as Kunar, Nuristan, Nangarhar and Badakhshan [...]". Het rapport geeft aan dat de salafisten een aanzienlijk deel uitmaken van het religieuze landschap in onder meer verzoekers provincie Nangarhar, en invloed hebben in de plaatselijke gemeenschappen..." (Afghanistan Analyst Network, Descent into chaos: Why did Nangarhar turn into an IS hub?, 27 september 2016). Toen ISKP opkwam, hebben de meeste van deze lokale salafisten in Nangarhar zich aangesloten bij ISKP. Verzoekers district Bati Kot wordt wederom expliciet genoemd als een regio waar de salafistische groepen zich massaal bij ISKP hebben aangesloten. Het district Bati Kot bovendien ligt vlak naast het district Achin.<sup>335</sup> In dit gebied staan jihadisten al jaren zeer sterk. In het district Achin, dat grenst aan verzoekers district, kwam vanaf begin 2015 ISKP aan de macht, en het vormde steeds de uitvalsbasis voor de terroristische organisatie. In de zomer van 2015 werd de Taliban ook in verzoekers district Kot door ISKP verjaagd. Verzoekers district was 1 van de acht districten in heel Afghanistan waar ISKP de Taliban kon verjagen. Vanaf 2017, nadat zowel de Taliban als de Afghaanse overheid en de NAVO een offensief waren begonnen tegen ISKP, was de organisatie nog slechts aanwezig in 2 districten in heel Afghanistan: Achin, waar hun basis ligt, en het district De Balah.<sup>336</sup> Verzoekers district ligt juist tussen deze twee districten. Door de terugtrekking van buitenlandse troepen wier eerdere maatregelen ter bestrijding van terrorisme hun activiteiten in Afghanistan hadden beperkt, melden observatoren een heropleving van ISKP. Het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook ISKP al jarenlang aanwezig is, waar een paar jaar geleden maar liefst 15 verschillende terroristische organisaties voet aan de*

bodem hadden, en waar bovenop ook een Salafistische gemeenschap woont (die niet volledig overlapt met ISKP, en waar anti-Westerse overtuigingen wel sterk aanwezig zijn), verhoogt het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant. Het feit dat al deze groeperingen onderling niet overeen komen is hierbij niet relevant. Hetgeen hen verbindt is hun afkeer van het Westen.(...).

ii. Leeftijd van verzoeker Verzoeker vertrok op slechts 15-jarige leeftijd uit Afghanistan. Hij kwam vervolgens rond oktober 2022 aan in Europa en verblijft er sindsdien onafgebroken. Op 24 oktober 2022 kwam hij aan in België waar hij op 3 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Hij was dan nog steeds maar 16 jaar oud. Verzoeker heeft gelet op zijn jonge leeftijd bij vertrek en bij aankomst in België zijn vormende jaren buiten Afghanistan doorgebracht. Hij is op dit moment ook nog steeds minderjarig. Als minderjarige wiens persoonlijkheid nog niet volledig gevormd is, is het risico groter dat hij zich bepaalde gedragingen, zelfs onbewust, heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht brengen in het traditionele Afghanistan. Dit wordt nog geïntensifieerd door de omgeving waarin verzoekers zich bevinden en de activiteiten waarmee ze zich bezighouden. Dergelijke “intensifiëeringsfactoren” zijn aanwezig bij verzoeker, zie later. iii. Duur van het verblijf in een westers land Verzoeker verliet Afghanistan kort na de machtsovername, rond september 2021. Eind september 2022, begin oktober 2022 bevond hij zich in Servië en op 24 oktober 2022 bevond hij zich op het Belgisch grondgebied waarna hij 3 november 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. Sinds zijn aankomst in Servië, verblijft verzoeker onafgebroken in het westen en dit al ruim anderhalf jaar. Verzoeker is ook al bijna 3 jaar weg uit Afghanistan. Gezien zijn jonge leeftijd hebben deze jaren een grotere impact dan bijvoorbeeld op een volwassene wiens persoonlijkheid al helemaal gevormd is. De parameters van EUAA zijn niet exhaustief. In het geval van verzoeker moet eveneens met de volgende elementen rekening gehouden worden, die maken dat het risico omwille van (toegeschreven) verwestering bij hervestiging reëel is: iv. Verzoekers leven en gewoontes in België Verzoeker verblijft ondertussen meer dan anderhalf jaar in Europa. In de tijd dat hij hier verblijft, past hij zich, al dan niet bewust, aan aan de hier geldende waarden en normen, hetgeen eveneens een vervreemding veronderstelt van de waarden en normen die hij kende in Afghanistan. Het dient te worden opgemerkt dat de normen en regels opgelegd door de Taliban ook zeer veranderlijk zijn, voortdurend verstrengingen, en zoals ook bleek uit de objectieve landeninformatie, doelbewust vaag worden gehouden. Verzoeker werkt als jobstudent in de Lunch Garden waar niet-halalvoeding en alcohol wordt geserveerd (stuk 9). Verzoeker volgt sinds academiejaar 2022-2023 aan de Provinciale Handelsschool Hasselt (stuk 8). Verzoeker volgt les in een gemengde omgeving, in een klas met zowel jongens als meisjes, met een verschillende culturele en religieuze achtergrond (stuk 10). Verzoekers voogd gaf tijdens het gehoor aan dat hij in het bijzonder makkelijk aansluiting vindt bij meisjes, allicht omdat hij makkelijk en graag zijn gevoelens uit en hiervoor bij hen meer ruimte voelt (CGVS-gehoorverslag, p. 18). Verzoeker zet zich enorm in om het Nederlands te leren. Zijn leerkrachten zien deze inspanningen en vinden hem een aangename, lieve jongen in de klas “...”. Zijn leerkracht Nederlands en wiskunde verklaart het volgende over verzoeker (stuk 13): “...”. Dat verzoeker zich zo inzet om het Nederlands te leren, is niet simpelweg een loutere indicatie van integratie, maar toont aan dat er verschillende elementen zijn die onderdeel uitmaken van zowel verzoekers daadwerkelijke als toegeschreven verwestering die risicoverhogende factoren bevatten indien cliënt zou moeten terugkeren naar Afghanistan. Wanneer benadrukt wordt dat verzoeker zich actief inzet om Nederlands te leren, gaat het meer dan enkel om het leren van de taal van de samenleving waarin hij zich bevindt. Dat hij andere talen kent dan het Pashtu is namelijk een indicatie voor zijn langdurig verblijf in een Europees land, en heeft eveneens impact op de accentvorming van het Pashtu zelf (zie eerder), wat hem ook zou verraden als terugkeerder en hem onder de aandacht zou brengen bij terugkeer. Niet alleen houdt een langdurig verblijf in de vraag om internationale bescherming in een westers land op zichzelf een teken van afvalligheid in, maar dit zal ook gezien worden als politiek verraad”. Verzoeker verwijst vervolgens naar het arrest C- C-151/22 van 21 september 2023 van het Hof van Justitie inzake het begrip (toegeschreven) politieke overtuiging en stelt: “ In het geval van verzoeker is dit nog harder het geval gelet op de duidelijk antitalibansentimenten die hij draagt en die leeft binnen zijn familie. Verwerende partij bevraagt wel enige verwesteringsfactoren, maar interpreteert verzoekers verklaringen vervolgens enorm beperkt en houdt er een erg enge invulling op na over welke risico’s dit mogelijks met zich meebrengt bij terugkeer. Wat verzoekers gebruik van sociale media betreft, stelt verwerende partij zo dat hij dit onderwerp zelf niet zou hebben aangehaald en het na laat voldoende informatie te verschaffen. Nochtans heeft verzoeker het hier tijdens het gehoor uitgebreid over gehad, en kan hem – zeker niet als minderjarige – niet verweten worden dat hij niet wist dat deze informatie mogelijks nuttig zou zijn in kader van zijn verzoek om internationale bescherming. Verwerende partij legt een te hoge bewijslast op minderjarige verzoeker. Het is ook niet zo dat verzoeker woorden in de mond werd gelegd, zijn TikTokprofiel kwam ter sprake, de gedeelde samenwerkingsplicht vervullend stelde verwerende partij hier een bijvraag over, waarna verzoeker uitgebreid heeft geantwoord. In tegenstelling tot hoe verwerende partij het doet lijken, verklaarde verzoeker in ieder geval het volgende: “...” (NPO, p. 8, 18). Het is niet redelijk te stellen dat verzoeker het onderwerp niet zelf heeft aangehaald om dan te impliceren dat enige vrees hieromtrent geen “werkelijk[e]” vrees zou zijn. Verderop in de beslissing stelt verwerende partij nog dat omdat verzoeker op 15-jarige leeftijd uit Afghanistan vertrok, hij dus “al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen”. Allereerst is niet duidelijk op basis van wat verwerende partij meent dat verzoeker een zekere maturiteit heeft. Daarnaast houdt verwerende partij geen rekening met het feit dat verzoeker nog volop in ontwikkeling was en is, nog niet volledig gevormd

was en zich nu dus al geruime tijd beïnvloedt ziet door westerse waarden en normen. Bovendien is hij al 3 jaar uit Afghanistan vertrokken. Verzoeker ging maar bijzonder kort naar school in Afghanistan en volgde helemaal geen lessen in een moskee of madrassa waardoor hij net veel minder in aanraking kwam met de Afghaanse maatschappij dan een doorsnee Afghaanse jongen van zijn leeftijd. Een "jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij" zoals verwerende partij stelt, waarbij onduidelijk is wat dit dan precies concreet inhoudt, sluit daarnaast zelfs niet uit dat verzoeker momenteel alsnog vervreemd zou kunnen zijn van de Afghaanse normen en waarden, en die zich niet meer eigen zou kunnen maken. Verwerende partij baseert zich op bijzonder weinig om tot haar conclusie te komen. Verwerende partij houdt hier ook enkel rekening met gedragingen en een denkbeeld die verzoeker zich bewust zou hebben eigen gemaakt, en niet met gedragingen en denkbeelden die verzoeker onbewust zou hebben overgenomen. Daarvan kan hij niet aangeven, of zelfs weten, dat die anders zijn of dermate veranderd zijn dat hij zou opvallen bij terugkeer, zeker gelet op zijn jonge leeftijd. Opnieuw moet vastgesteld worden dat verwerende partij een onredelijke bewijslast op verzoeker legt en geen rekening houdt met zijn specifiek profiel. Verzoeker heeft daarnaast wel degelijk tijdens het gehoor verschillende elementen aangehaald die een verandering in waarden- en normenpatronen aantonen, die weergeven hoe zijn omgeving veranderd is en met hoeveel gemak en plezier hij zich hierin begeeft; en deze omgeving dus omarmt. Dit zorgt voor zowel bewuste als onbewuste aanpassingen van gedragingen en denken waar verwerende partij geen rekening mee houdt. Verzoeker heeft zo een gemengde vriendengroep: "... (NPO, p. 3, 15). Verzoeker is zich dus weldegelijk bewust van een onderscheid in waarden en normen, waarbij hij heel open kan spreken over dat onderscheid. Hij toont ook makkelijk genegenheid naar zijn vrienden, vriendinnen en leerkrachten. In het gehoorverslag valt verder nog te lezen: "... (NPO, p. 15-16). Verzoeker praat zelfs expliciet over hoe hij in België veranderd is en kan dit ook concreet maken. Het is onduidelijk waarom verwerende partij dit niet meeneemt in haar beslissing (CGVS-gehoorverslag, p. 16): "...". Verzoeker haalt ook aan dat hij een Oekraïens vriendinnetje heeft, al is de relatie pril en legt hij tijdens het gehoor tussen een slappe lach uit verlegenheid door dat hij voorlopig nog te weinig geld heeft om haar spulletjes te kunnen kopen (CGVS-gehoorverslag, p. 16): "...".

Verwerende partij kan gelet op dit laatste antwoord dan ook niet volhouden dat verzoeker enkel zijn problemen in Afghanistan zou hebben aangehaald als reden waarom hij niet zou kunnen terugkeren, als hij letterlijk bevestigend antwoordt dat zijn manier van leven hier in België ook een probleem zou opleveren bij terugkeer. Zelfs als verzoeker niet in staat zou zijn geweest hier zelf toe te komen, ontslaat dit verwerende partij niet om dit op ernstige wijze te onderzoeken en het risico in kaart te brengen. Verwerende partij haalt nog verzoekers verklaringen rond zijn religieuze praktijk naar boven. Omdat verwerende partij op de sociale media van verzoeker een post heeft gevonden dat verzoeker eens naar de moskee is gegaan en anderen aanraadt dat ook te doen meent zij dat dit de verklaringen van verzoeker relateert dat hij op school niet kan bidden en dat dus niet doet, soms door moeheid niet bidt of omdat hij spelletjes wil spelen, en dat hij niet mee heeft gedaan met het vasten. Verzoeker ziet niet in hoe dit gerelativeerd wordt door eens naar de moskee te gaan en anderen aan te raden dat ook te doen. Verzoeker heeft nooit gesteld dat hij geen moslim is, of dat hij zich niet wenst te houden aan religieuze praktijken. Wel is duidelijk dat verzoeker deze religieuze praktijken niet nauwgezet volgt. Ook als hij af en toe naar de moskee zou gaan, verandert dit niets aan het feit dat hij los omgaat met zijn religieuze verplichtingen, iets waarvoor hij ernstig bestraft zou worden onder taliban-Afghanistan. Verzoeker bidt niet of hoogstens sporadisch terwijl er 5 te verrichtte islamitische gebeden zijn die op specifieke tijdstippen gebeden moeten worden, verzoeker vast niet ondanks zijn leeftijd, en verzoeker heeft een vriendinnetje. Van een strikt praktiserende moslim kan dan ook moeilijk gesproken worden, en al helemaal niet van een moslim die zich zou kunnen vinden in de striktconservatieve ideologie van de taliban over islam. Verwerende partij meent nog dat verzoeker niet aantoont hoe hij zich "in geval van terugkeer niet meer op de daar heersende religieuze gebruiken zou kunnen toeleggen". Verwerende partij verwacht hier dus van verzoeker dat hij ondanks het feit dat hij hier de vrijheid heeft om zijn religie in te vullen hoe hij wilt, en kennelijk ook gebruik maakt van die vrijheid, en ondanks het feit dat doorheen het gehoorverslag duidelijk is dat één van verzoekers bezorgdheden ten opzichte van zijn zussen is dat ze niet meer naar school kunnen; dat hij zich dan alsnog maar zou kunnen aanpassen aan niet zomaar Afghaanse religieuze gebruiken, maar religieuze gebruiken zoals begrepen, ingevuld en opgelegd door de taliban, met hun specifieke ideologie. Dit is niet ernstig noch redelijk. Verzoeker haalde uit eigen initiatief en expliciet in eigen bewoordingen het 'genderprobleem' tijdens zijn gehoor aan, vooral op vlak van onderwijs (CGVS-gehoorverslag, p. 3, 5, 8, 11): "...". Ook relevant hier is dat verzoeker als de oudste mannelijke gezinslid erop zal moeten toezien dat zijn vrouwelijke familieleden het huis niet verlaten, 'correct' bedekt zijn en geen onderwijs volgen. Hij zal dus op straffe van mensenrechtenschendingen door de taliban als mannelijk familielid de rechten van zijn vrouwelijke familieleden moeten schenden<sup>340</sup>, een bijzonder ernstige inbreuk op de integriteit. Dit maakt een belangrijk verschil uit in religieuze en politieke opvattingen en de rol die gender daarin speelt, zeker gelet op de onderdrukking van vrouwen door de taliban, en dus ook de onderdrukking van verzoekers vrouwelijke familieleden. Het is duidelijk doorheen het gehoor dat verzoeker er een progressieve visie op nahoudt die volledig in strijd is met talibanideologie. Simpelweg stellen dat verzoeker zich bij terugkeer zou kunnen toeleggen op de heersende religieuze gebruiken, klopt dan ook gewoonweg niet". (...). "Allereerst kan verwerende partij hierin niet gevolgd worden gelet op bovenstaande uitgebreide uiteenzetting die verwijzen naar verzoekers denken, veranderingen, antitalibansentimenten, etc. Daarnaast legt verwerende partij hiermee een te onredelijke bewijslast op de (minderjarige) verzoeker,

waardoor deze niet aan het individualiseringsvereiste kan voldoen. Het kan niet van verzoeker verwacht worden dat hij zicht heeft op alle mogelijke risico's bij terugkeer terwijl verwerende partij wel over die informatie beschikt. Dit houdt geenszins in dat het risico voor verzoeker niet bestaat en niet dieper onderzocht of meegenomen dient te worden in de beslissing. Dit niet doen, wijst op een onredelijke en onzorgvuldige besluitvorming. Verwerende partij heeft het ook over het aantonen bepaalde waarden "daadwerkelijk geïnternaliseerd" te hebben. Verwerende partij verwijst hiermee enkel naar "daadwerkelijke" verwestering, maar niet naar toegeschreven of gepercipieerde verwestering en het risico dat daaruit voortvloeit. Het verschil hierin is net van enorm belang in de risicoanalyse, en werd eerder al uitvoerig uiteengezet. Door de maatstaf te nemen zoals door haar verwoordt, houdt verwerende partij geen rekening met gedragingen of denkbeelden die verzoeker niet enkel bewust, maar mogelijks ook onbewust heeft aangenomen door zijn lange verblijf in het westen; en al helemaal als minderjarige. Gelet op de gedane verklaringen kan verwerende partij niet concluderen dat er geen sprake is van een daadwerkelijke verwestering of internalisering; en al helemaal niet of er sprake is van mogelijke gepercipieerde verwestering. Het gaat er namelijk vooral om hoe de taliban verzoeker zal zien en dat er verschillende elementen zijn die maken dat er sprake is van minstens een toegeschreven verwestering. Verzoeker leeft in België op een manier die met grote risico's gepaard zouden gaan in Afghanistan of indien er geruchten over zijn leven hier worden opgevangen in Afghanistan. Verzoeker loopt een bijzonder groot risico dat hij onder de aandacht van de Taliban komt, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Verwerende partij heeft dit niet ernstig bevestigd en er dus niet naar behoren rekening mee gehouden in haar risico-analyse of besluitvorming die onzorgvuldig blijkt. v. verzoekers spraakgebrek en psychologische moeilijkheden als bijkomende kwetsbaarheden Doorheen het gehoor werd er geen aandacht besteedt aan verzoekers spraakgebrek (stuk 12). Verzoeker stottert, en de bijhorende schaamte en verhoogde stress hebben een impact op verzoekers mogelijkheid om zich aan te passen aan de gedragsregels die de Taliban oplegt, zijn vermogen om in de termen van Sufi en Elmi arrest, 'het spel te spelen' (playing the game), en wenselijk gedrag te vertonen bij controles van identiteit door de Taliban. Door het gestotter zal verzoeker net extra aandacht op zich vestigen bij controles op de luchthaven of checkpoints en dit telkens wanneer hij zich zal moeten verantwoorden over wie hij is, waar hij was en wat hij in Europa deed. Dat is sowieso al erg stresserend en kan nefaste gevolgen hebben voor zijn fysieke integriteit. De kans dat het voor verzoeker dermate ernstig wordt dat hij mishandeling riskeert, verhoogt nog eens gevoelig door het manifeste gestotter en de moeilijkheid zichzelf uit te drukken. Gelet op verzoekers beperkingen is het voor hem onmogelijk om langdurig veilig te blijven in Afghanistan. Zijn onkunde om zich vlot uit te drukken zal onthaald worden op scepsis en zal onder een loep gelegd worden. De schaamte en stress die daaruit voortvloeien in dergelijke situaties zullen hem verlammen. De kans is zeer reëel dat hij zal afgestraft worden voor gedragingen en emoties die voortvloeien uit deze beperking. Terwijl hij als persoon die met een beperking kampt net bescherming nodig heeft tegen een terugkeer naar plaatsen waar hij de nodige zorg en begeleiding niet kan krijgen. Bovendien blijkt dat verzoeker ook kampt met psychologische moeilijkheden en heeft hij hier verschillende psychologische sessies voor gevolgd (stuk 11): "Hij werd aangemeld omwille van volgende klachten: fysieke klachten, piekeren, overspoeling door negatieve emoties, slaapproblemen, nachtmerries." Ondertussen is in samenspraak de begeleiding gepauzeerd, maar dat er nood is aan psychologische opvolging wijst op een bijkomende kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker. Het is realistisch te stellen dat verzoekers psychologische moeilijkheden bij terugkeer verergerd zullen worden, of dat die bijvoorbeeld door emotionele uitingen na getriggerd te worden, bijkomende risico's opleveren bij controles door de taliban. Verwerende partij blijft in gebreke deze risico's; zijn mogelijkheid om 'the game' te spelen, de impact van een terugkeer op zijn veiligheid en integriteit in het licht van de bepalingen van internationale bescherming te analyseren. Bovendien laat verweerder na verzoeker correct te identificeren als kind en als persoon met een medische problematiek".

Tenslotte gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en betoogt dat er serieuze indicaties zijn dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen heden, nu de Taliban het volledige grondgebied controleert, en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak, op grond van zijn hoedanigheid van terugkeerder uit Europa, en hiertegen geen enkele bescherming van de Taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder. Hij stelt dat het gaat om ernstige schade die intentioneel wordt toegebracht.

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem te erkennen als vluchteling, zo de Raad zou oordelen dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hem subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

## 2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. Asyls, "Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities", November 2023, pg. 42;
3. BJB attest;
4. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
5. Attest van de Afghaanse Ambassade;



6. UNHCR, “*International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022*”, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
7. Briefwisseling met DVZ over gebruik laissez passer;
8. Schoolbewijzen academiejaar 2022 – 2023 en 2023 – 2024;
9. Arbeidsovereenkomst uitzendarbeid Lunch Garden;
10. Foto's schoolactiviteiten, activiteiten opvangcentrum en vrijetijdsbesteding;
11. Attest SOLENTA;
12. Verklaring OKAN-leerlingenbegeleiding, mevr. A. C.;
13. Verklaring leerkracht Nederlands en wiskunde, mevr. B. M..

### 3. Aanvullende nota's

Verzoeker legt een aanvullende nota van 25 september 2024 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet nieuwe elementen worden bijgebracht. Vooreerst worden internetlinks voor volgende landenrapporten bijgebracht en worden deze toegelicht:

(1) “O. VANTOMME, *Publieke geseling van 63 mensen in Afghanistan: VN vraagt taliban om mensenrechten te respecteren*, 6 juni 2024; (3) RAWADARI, *The Afghanistan Mid-Year Human Rights Situation Report January-June 30 2024*, augustus 2024; (4) *The Special Rapporteurs, Independent Experts and Working Groups, Special Procedures of the Human Rights Council, International community must not normalise Taliban rule in Afghanistan*, 14 August 2024, Geneva; (5) UNAMA, *De Facto Authorities' Moral Oversight in Afghanistan: Impacts on Human Rights*, juli 2024; (6) Radio Free Europe, *The Azadi Briefing: Thousands Of Afghans Detained By Taliban's Morality Police*, 23 augustus 2024; (7) AFGHAN ANALYST NETWORK, *The Propagation of Virtue and Prevention of Vice Law, translated into English*.” Verder wordt ook het arrest C-646/21 van 11 juni 2024 besproken alsook de bewijzen van verzoekers verwestering en zijn leven in België. Met betrekking tot dit laatste punt worden volgende stukken toegevoegd:

1. Verklaring voormalige voogd mevr. V. H.;
2. Schermafbeeldingen Facebook;
3. Schermafbeeldingen TikTok;
4. Schermafbeeldingen Instagram;
5. Medisch dossier;
6. Video deelname OKAN gedichtendag 2024.

### 4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de

Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

## 5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

### 5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt ter staving een kopie van zijn taskara voor (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2). Verzoeker werd als niet-begeleide minderjarige geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 3 november 2022. Zijn minderjarigheid werd niet in twijfel getrokken. Het is ook niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Raga in Bariqaw, in het district Bati Kot van de provincie Nangarhar en er verbleef tot zijn vertrek uit Afghanistan.

Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat aan verzoeker op 20 juni 2023 een voogd werd toegewezen (Beslissing Dienst Voogdij van 20 juni 2023) en dat de voogdij een einde heeft genomen op [...] augustus 2024. Verzoeker is bijgevolg pas kort voor de zitting van de Raad meerderjarig geworden.

Verzoeker verklaart dat zijn vader vijf of zes jaar bij de lokale politie werkte en legt ter staving hiervan een kopie neer van de werkkaart van zijn vader (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3).

Volgens de tolk die aanwezig was tijdens het persoonlijk onderhoud wordt hierin het volgende vermeld: *“nationale veiligheidsdienst op naam van A. de zoon van A., het jaar is 1396, hij heeft deze kaart ontvangen in district Bati Kot, de kaart is enkel geldig in de regio's dichtbij district Bati Kot, de kopie van deze kaart is ongeldig”* (NPO, p. 13). De naam vermeld op de werkkaart komt overeen met een deel van de naam van verzoekers vader die door verzoeker bij de DVZ werd opgegeven (Verklaring DVZ, vraag 16A) en verzoeker heeft op consistente wijze verklaard afkomstig te zijn uit Bati Kot, waar zijn vader voor de lokale politie zou gewerkt hebben op een controlepost. In de bestreden beslissing lijkt niet te worden betwist dat verzoekers vader voor de politie heeft gewerkt. Zo wordt gesteld dat het *“loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van de lokale politie, is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken”* en *“wat betreft de kopie van de werkkaart van je vader, moet worden vastgesteld dat deze kaart jouw verklaringen over de job van je vader ondersteunt, maar geen informatie bevat over de problemen die jouw familie zou hebben gekend”*. De overwegingen in de bestreden beslissing met betrekking tot de foto die verzoeker van zijn overleden vader neerlegde geven slechts aan dat uit deze foto's niet kan worden opgemaakt of de persoon op de foto zijn vader is. In de bestreden beslissing wordt evenwel ook gesteld dat *“Telkens wanneer je gevraagd wordt om te verklaren waarom specifiek jij geïnterviewd zou worden, verwijst je enkel naar de job van je vader, waar op zich al grote twijfels rond bestaan (zie supra)”*, wat in tegenspraak lijkt met de eerder geciteerde passages in de bestreden beslissing. Dit is evenwel voornamelijk gebaseerd op tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen verzoekers verklaringen zoals opgetekend in de fiche niet-begeleide minderjarigen en zijn verklaringen opgetekend tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS.

Krachtens artikel 9 § 1 van de Voogdijwet is de voogd ermee belast *“de niet-begeleide minderjarige te vertegenwoordigen in het kader van alle rechtshandelingen, van de procedures bedoeld in de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede van alle andere bestuurlijke of gerechtelijke procedures”*. Een niet-begeleide minderjarige kan evenwel krachtens dezelfde bepaling een asielaanvraag indienen zonder door zijn voogd te worden vertegenwoordigd. Wel volgt uit het gegeven dat de voogd wordt aangesteld op een later tijdstip dat de niet-begeleide minderjarige verzoeker in voorkomend geval bij registratie vanuit procedureel oogpunt in een kwetsbaardere positie verkeert in vergelijking met de daarop volgende stappen in de asielprocedure, aangezien de aanwezigheid van de voogd tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vereist is om deze procedurele stappen doorgang te doen vinden (artikel 14, § 2, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en artikel 9 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 houdende vaststelling van bepaalde elementen van de procedure die dienen gevolgd te worden door de dienst van de Dienst Vreemdelingenzaken die belast is met het onderzoek van de asielaanvragen op basis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen). Er kan bijgevolg, niet zonder meer hetzelfde gewicht worden gegeven aan de verklaringen die verzoeker als niet-begeleide minderjarige verzoeker heeft afgelegd zonder de aanwezigheid van een voogd bij de registratie van zijn verzoek als aan zijn verklaringen afgelegd tijdens de interviews waar hij werd vergezeld door zijn voogd (en zijn advocaat) bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Dit is des te meer het geval voor verklaringen die rechtstreeks betrekking hebben op de door de minderjarige verzoeker aangehaalde vluchtmotieven, nu uit de opmaak van de Fiche NBM duidelijk blijkt dat deze voornamelijk tot doel heeft de persoonlijke gegevens van de verzoeker met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit en familie te registreren en specifieke kwetsbaarheden te noteren en de rubriek ‘motifs de l’immigration en Belgique’ *in casu* zeer summier is.

Gelet op het voorgaande, het geheel van verzoekers verklaringen over het werk van zijn vader die voldoende gedetailleerd zijn en het door hem neergelegde document dat ook volgens de bestreden beslissing zijn verklaringen hierover ondersteunt, kan *in casu* worden besloten dat verzoeker aannemelijk maakt dat zijn vader voor de lokale politie op een controlepost in zijn dorp heeft gewerkt voor de machtsovername.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 worden medewerkers van de veiligheidsdiensten van de voormalige regering, met inbegrip van leden van de ANDSF en de lokale politie (ALP) omschreven als een risicoprofiel. Voor de machtsovername waren personen die tot deze categorie behoorden een prioritair doelwit voor de taliban ook als ze geen dienst hadden. Aanvallen tegen regeringstroepen op legerbasissen, politiekantoren en controleposten, moorden executies, ontvoeringen en folteringen van gevangengenomen ANDSF-leden zijn gerapporteerd en uitdrukkelijk gelegitimeerd door de gedragscode van de taliban. Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had en riepen zij voormalige medewerkers van de overheid op hun taak weer op te nemen, maar werden toch gevallen gerapporteerd waarin door de taliban wraak werd genomen tegen personen met dergelijke profielen (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, May 2024, p. 56-57). Ook familieleden van personen met dergelijk profiel werden geïnterviewd. Een aantal bronnen omschrijven de houding en praktijken ten aanzien van voormalige medewerkers van de Afghaanse overheid als inconsistent, ad hoc en tegenstrijdig (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, December 2023, p. 56). Vergeldingsacties vonden niet op dezelfde schaal plaats als onder het talibanregime in 2001 maar er wordt wel actief gezocht naar medewerkers van de voormalige regering. Er is sprake van intimidatie, detentie, marteling en moord op

deze categorie personen en hoewel leden van het voormalige leger en veiligheidsdiensten meer gevisieerd worden, kunnen oud-medewerkers volgens een bron er nooit zeker van zijn dat zij niet op een bepaald ogenblik het slachtoffer zouden kunnen worden van een actie van de taliban en zich nooit veilig voelen (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 70). De behandeling en eventuele vervolging van deze groep hangt af van de positie die ze hadden waarbij medewerkers in de gezondheidszorg en het onderwijs minder gericht gevisieerd zouden worden, maar dit betekent niet dat personen die in minder gevaarlijke sectoren werkten geen vervolging riskeren. Er is een grote mate van willekeur en er is ook sprake van het vereffenen van oude rekeningen of persoonlijke vetes. Daarbij moet ook rekening gehouden worden met het feit dat lokale commandanten moeilijk te controleren zijn door de leiders in Kabul en de mate, frequentie en heftigheid van de vervolging verschilt per provincie en naargelang de lokale dynamiek (*idem*, p. 71-72). Families van voormalige medewerkers van de overheid riskeren ook gevisieerd te worden door de taliban, die soms overgaan tot hun arrestatie om voormalige medewerkers op te sporen. Ook zijn gevallen gerapporteerd waarbij familieleden gedood zijn (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, December 2023, p. 62).

In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” wordt gesteld dat familieleden van personen die voor de veiligheidsdiensten van de voormalige Afghaanse overheid, waaronder het leger, werkten en familieleden van personen die banden hadden met buitenlandse troepen in bepaalde omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging.

De omstandigheid dat verzoekers familie nog in het dorp woont en dat zij er actueel niet zouden vervolgd zijn door de taliban, kan niet volstaan om te besluiten dat verzoeker of zijn familie geen risico meer zouden lopen in geval van terugkeer omwille van hun verwantschap met een voormalig lid van de lokale politie. Zoals blijkt uit de hierboven besproken landeninformatie en het door verzoeker geciteerde rapport van Rawadari, Afghanistan Human Rights Situation. Report 2023, March 2024, zijn represailles tegen medewerkers van de voormalige ANDSF onvoorspelbaar, gekenmerkt door grote willekeur en kunnen deze ook plaatsvinden lang na de machtsovername. De door verzoeker geciteerde voorbeelden van de moord in augustus 2023 op een dertienjarig kind van een voormalig lid van de ANDSF en van de ontvoering van een achtjarige jongen wiens moeder bij de nationale Afghaanse politie werkte, zijn treffende illustraties (Rawadari, p. 13).

Gelet op hetgeen hierboven is uiteengezet over de risico's voor familieleden van voormalige medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers familieband met een voormalig lid van de lokale politie in geval van terugkeer naar Afghanistan de negatieve aandacht van de (lokale) taliban zal trekken.

Verzoekers profiel als familielid van een voormalig lid van de lokale politie in het dorp Raga in Bati Kot dient samen met de andere door hem in het kader van zijn betoog inzake gepercipieerde verwestering aangereikte risicofactoren beoordeeld te worden.

5.3. Verzoeker beroept zich onder meer op zijn vrees om in geval van terugkeer naar Afghanistan te worden beschouwd als ‘verwesterd’ of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen in het buitenland heeft overschreden en om die reden aan vervolgingsdaden te zullen worden onderworpen. Hij citeert en analyseert zowel in het verzoekschrift als zijn aanvullende nota uitvoerig landeninformatie over het huidige talibanregime, de strikte interpretatie van de sharia waarop de maatschappijvisie van de taliban is gebaseerd en de mensenrechtenschendingen waarmee de handhaving ervan gepaard gaat, gaat uitvoerig in op verzoekers leven in België, de invloed hiervan op zijn ontwikkeling als minderjarige verzoeker om internationale bescherming en de risicobepalende factoren in zijn individuele omstandigheden die ertoe leiden dat hij in geval van terugkeer naar zijn geboortestad zal worden beschouwd als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen in het buitenland heeft overschreden. Verzoeker brengt daarbij talrijke getuigenissen bij van personen die tot zijn netwerk in België behoren.

5.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip ‘politieke overtuiging’ houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdienst, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “*dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald*” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of

politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatie-richtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.3.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 29-31 en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 41 ev.).

Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een



genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt.

Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te

krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “*verwesterd*” worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als “*verraders*” of “*ongelovigen*”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘*zina*’ kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal en verzoeker verwijzen, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Hierboven werd er reeds op gewezen dat verzoeker als niet begeleide-minderjarige verzoeker om internationale bescherming in België is aangekomen, dat hem een voogd werd toegewezen en dat hij pas

zeer recent meerderjarig is geworden. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op zestienjarige leeftijd in België is binnengekomen en ongeveer vijftien jaar oud was toen hij is vertrokken uit Afghanistan. Op basis van zijn verklaringen over het ogenblik van vertrek bij de DVZ en het CGVS, die de Raad *in casu* doorslaggevend acht en waaruit ook blijkt dat verzoeker verklaarde dat “*de taliban eerst de ene provincie hebben overgenomen en daarna de andere*” (NPO, p. 5) blijkt dat hij kort na de machtsovername in zijn provincie is vertrokken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker zowel tijdens het persoonlijk onderhoud en ter terechtzitting, in uitstekend Nederlands, duidelijk uiting heeft gegeven aan zijn afkeer van het talibanregime. Zo verklaarde hij tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat zijn zussen zich in een slechte situatie bevinden omdat zij vanaf 13 jaar niet meer naar school mogen en niet naar buiten kunnen gaan zonder begeleiding door een mannelijk familielid (NPO, p. 8) en dat de taliban genadeloze en onrechtvaardige mensen zijn die niet aan de toekomst van kinderen denken (NPO, p. 11). Ter terechtzitting verklaart verzoeker van mening te zijn dat ook meisjes naar school moeten kunnen gaan zoals mannen en herhaalt hij dat hij bezorgd is om het feit dat zijn zussen niet naar school kunnen gaan en niets kunnen leren. Hieruit blijkt minstens dat verzoeker zich uitspreekt over fundamentele aspecten van het huidige talibanregime en de door dat regime gehanteerde methodes en daarbij uiting geeft aan zijn verzet hiertegen zodat bij verzoeker duidelijk sprake is van een politieke overtuiging in de zin van de hoger geciteerde rechtspraak van het Hof van Justitie.

Verzoeker legde ook een aantal screenshots neer waarvan hij verklaart dat het om berichten gaat die hij heeft gepost op Facebook, van een video die kritisch is voor de taliban en die door duizenden personen is gezien en van generaals van het voormalige Afghaanse leger die tegen de taliban streed (Aanvullende nota verzoeker, stukken 2 tot en met 4). Verzoeker verklaart over de berichten over de voormalige generaals ter terechtzitting dat hij deze berichten publiekelijk postte omdat dergelijke mensen vchten voor onderwijs en veiligheid en dat de taliban dit allemaal hebben verwoest. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker ook tijdens het persoonlijk onderhoud verwees naar een video van een generaal die hij zou hebben gepost waarin deze persoon zegt dat hij tot het einde zal strijden tegen de taliban (NPO, p. 18). Verzoeker verklaarde over de video's waaruit zijn sympathie voor de voormalige overheid blijkt dat de burens van zijn moeder het weten zijn gekomen en gezegd hebben dat hij dit niet mag plaatsen omdat de taliban het niet graag hebben en dat zijn moeder hem vroeg ze te verwijderen maar dat hij haar heeft gezegd dat hij dat nooit zou accepteren. Verder verklaarde verzoeker ook dat het kan zijn dat de taliban de video over de generaal al heeft gezien. Er kan uit de screenshots zelf niet worden afgeleid om welk soort posts het gaat, wel blijkt verzoeker in elk geval zeer actief op TikTok, wat door het taliban regime wordt beschouwd als een sociale media platform met immorele inhoud en wordt de inhoud van telefoons aan controleposten soms gecontroleerd, zoals blijkt uit de hierboven besproken landeninformatie.

Zijn doorgedreven activiteit op sociale mediakanalen zoals TikTok is een element dat potentieel zijn zichtbaarheid in geval van terugkeer naar zijn dorp Raga verder vergroot.

Verder blijkt uit de door verzoeker neergelegde documenten dat hij als regelmatige leerling het onthaalhaar van het voltijds secundair onderwijs heeft gevolgd in 2023 en 2024 (bijlagen verzoekschrift, stuk 8, attest van regelmatige lesbijwoning in het onthaaljaar, 30 juni 2024). In de schriftelijke verklaringen van een OKAN-leerlingenbegeleider en zijn leerkracht Nederlands en wiskunde wordt verzoeker omschreven als een gemotiveerde leerling die blijkt geeft van een grote wilskracht en doorzettingsvermogen en wordt gesteld dat hij actief deelneemt aan de lessen en schooluitstappen en een grote interesse toont in de Belgische cultuur (bijlagen verzoekschrift, stukken 12 en 13, verklaringen C.A. en M.B.). Op de neergelegde foto's met betrekking tot zijn schoolactiviteiten, activiteiten van het opvangcentrum en zijn vrijetijdsbesteding is verzoeker te zien in het gezelschap van jongens en meisjes tijdens diverse activiteiten, waaronder een Sinterklaasfeest (bijlagen verzoekschrift, stuk 10). Verzoekers voormalige voogd licht in een brief toe dat zij meer dan een jaar verzoeker begeleidde en hem heeft leren kennen als een veerkrachtige maar gevoelige jongeman die al behoorlijk Nederlands spreekt en klaar is om een verdere beroepsopleiding te starten. Zij verklaart verder dat verzoeker open staat voor onze cultuur en gebruiken, zeer sociaal en attent is voor haarzelf en andere vrouwen (aanvullende nota verzoeker, stuk 1) en dat hij zijn grote bezorgdheid over zijn familieleden heeft kenbaar gemaakt. Uit de neergelegde arbeidsovereenkomst blijkt dat verzoeker studentenarbeid verricht in een restaurant (bijlagen verzoekschrift, stuk 9).

Verzoeker legt ter terechtzitting verder toe dat hij momenteel een schildersopleiding volgt in deeltijds beroepsonderwijs en dat hij in afwachting van een stageplaats bijkomende lessen Nederlands volgt. Hij verklaart verder tijdens het persoonlijk onderhoud en ter terechtzitting een Oekraïense vriendin te hebben die hij in de Handelsschool heeft leren kennen.

Uit zijn verklaringen en neergelegde documenten met betrekking tot zijn scholing en studentenarbeid en zijn uitstekende kennis van het Nederlands blijkt dat verzoeker sinds kort na binnenkomst in België als niet-begeleide minderjarige verzoeker onderwijs volgt en studentenarbeid verricht en zich openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving en daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige wordt ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen,

waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit gebeurt tijdens zijn ontwikkeling als minderjarige en jonge adolescente tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen.

Er kan in het geval van verzoeker, gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst en zijn hoger geschetste traject in België worden aangenomen dat dit een impact heeft (gehad) op zijn ontwikkeling als minderjarige en zijn opvattingen als jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt. Dit blijkt ook uit zijn oprechte en overtuigende verklaringen dat meisjes, net zoals jongens recht hebben om zich te ontwikkelen via onderwijs en dus ook toegang moeten krijgen tot onderwijs na hun twaalfde en de bezorgdheid voor zijn zussen die dit worden ontzegd.

Verzoeker heeft daarbij, zoals reeds aangehaald, herhaaldelijk uiting gegeven aan zijn afkeer van fundamentele aspecten van de maatschappijvisie van het huidige talibanregime en de wijze waarop dit regime vorm geeft aan de Afghaanse samenleving. Dit verhoogt niet in belangrijke mate het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Voorts werd hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Raga in het district Bati Kot in de provincie Nangarhar. In deze provincie heeft ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, een sterke aanwezigheid (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 190-192). Ook is Nangarhar, samen met de andere Noordoostelijke provincie Kunar en Kabul, de provincie waar zowel ACLED als UCDP het hoogste aantal aanvallen door ISKP heeft gedocumenteerd (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, December 2023, p. 33, Algemeen Ambtsbericht, juni 2023, p. 36). Verder zijn er ook aanvallen van Pakistan tegen TTP doelwitten in de grensregio en confrontaties tussen de taliban en de lokale bevolking in Nangarhar naar aanleiding van het verbod op papaverteelt, gerapporteerd. Ook zijn niet geïdentificeerde gewapende groeperingen actief in Nangarhar.

De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als onislamitisch zal gezien worden.

Voorts is hierboven reeds vastgesteld dat verzoeker zijn profiel als familielid van een voormalig lid van de lokale politie aannemelijk maakt. Zo uit verzoekers risicoprofiel als familielid van een voormalig medewerker van de lokale politie als dusdanig geen gegronde vrees voor vervolging kan worden afgeleid, kan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat dit minstens de zichtbaarheid van verzoeker in geval van terugkeer naar zijn Raga in het district Bati Kot bijkomend verhoogt. Bovendien blijkt uit de door verzoeker neergelegde medische documenten en het attest van VZW Solentra dat verzoeker tussen februari en juni 2024 psychologische begeleiding kreeg door een klinisch psycholoog.

In de EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” worden personen met ernstige medische problemen, waaronder mentale gezondheidsproblemen omschreven als een risicoprofiel. In Afghanistan worden personen met mentale gezondheidsproblemen en fysieke handicaps vaak gestigmatiseerd, volgens de objectieve landeninformatie. Hun medische of mentale situatie wordt vaak beschouwd als verband houdende met God’s wil (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, May 2024 p. 93) en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of hun familie komt voor. Vrouwen, gehandicapte personen en terugkerende migranten zijn daarbij in het bijzonder kwetsbaar. Gelet op verzoekers nog steeds jonge leeftijd kan niet worden uitgesloten dat zijn psychologische problemen als puber en de behandeling die hiervoor kreeg in België in geval van terugkeer aan het licht komen en hierdoor bijkomend de aandacht van zijn lokale gemeenschap trekt en hierom gestigmatiseerd wordt.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet of nauwelijks vertrouwd is, nu kort na de machtsovername door de taliban uit Afghanistan is

vertrokken. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, verzoeker zijn verworven opvattingen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar zijn dorp in de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban en/of ISKP-aanhangers zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject en de aard van zijn activiteiten in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als minderjarige en adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. De door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst evenwel op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een (toegeschreven) politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Daarbij dient herhaald dat ook een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is ook kan worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen*) (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend vierentwintig door:

|                  |                                                 |
|------------------|-------------------------------------------------|
| K. POLLET,       | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| A.-M. DE WEERDT, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET